

Ændringsforslag til 3die Behandling ind-
 kaldtes til Torsdag Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: Forslag til
 Lov om Forhøielse af den forhenvæ-
 rende Overlæge ved den nørrejødske
 Sindsfygeanstalt ved Aarhus, Stats-
 raad, Dr. med. Harald Selmer, R. af D.
 og Dbm., tillagte Pension.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp.
 42—44).

Der var til denne Behandling stillet føl-
 gende Ændrings- og Underændringsforslag:

Af L. Nielsen og Chr. Jensen:

Efter Ordet „forhøies“ i tredje Linie
 udgaar Resten af Stykket og i Stedet for
 sættes Følgende: „til 5,000 Kr. saaledes, at For-
 høielsen regnes ham tilgode fra hans Entlebigelse
 den 31te Marts d. A.“

Af Lauber:

I 4de Linie ændres „tre Fjerdedele“ til:
 „to Trediedele“.

Af Bajer:

1) Underændring til det af L. Nielsen
 og Chr. Jensen stillede Forslag:
 „5,000 Kr.“ ændres til: „4,800 Kr.“

2) I Lovforslagets Titel udgaa Ordene:
 „ved Aarhus, Statsraad, Dr. med.“ foran og
 „R. af Dbg. og Dbm.“ efter Navnet „Harald
 Selmer.“

Formanden (Rabbe): Det sidste Æn-
 dringsforslag har først foreligget fra i Formid-
 dags, og det vil derfor kun kunne tages under
 Behandling med Thingets Samtykke. Hvis Ingen
 begjærer Afstemning, (Dphold) anser jeg Samtyk-
 ket som meddelt uden Afstemning. Jeg sætter
 Lovforslagets Indhold, de stillede Ændringsfor-
 slag, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Dver-
 gang til 3die Behandling til Forhandling un-
 der Et.

L. Nielsen: I Overensstemmelse med
 de Udtalelser, jeg fremkom med ved 1ste Behand-
 ling af Loven, har jeg tilladt mig at stille Æn-
 dringsforslag om, at Pensionen skulde sættes til
 en rund Sum af 5,000 Kr., for derved at tyde-
 liggjøre, at der ikke i mindste Maade skulde ligge
 noget Præcedens for Fremtiden i denne Forhøielse.

Jeg har alene kunnet være med til at give denne
 Forhøielse af Hensyn til, at Selmer har udfoldet en
 ganske extraordinær Virksomhed ved Sindsfyge-
 anstaltens Udvikling i det Hele og i saa Henseende
 har store Fortjenester, større end nogen Anden
 vistnok paa dette Omraade. Jeg skal derfor til-
 lade mig at anbefale dette Forslag paa det Bedste
 til Thingets Velvilje. Der er jo ogsaa stillet
 andre Ændringsforslag og deriblandt et af det
 ærede Medlem for Horsens (Bajer,) gaende ud
 paa, at Pensionen skal være 4,800 Kr. Jeg an-
 tager, at det er stillet, fordi der derved vilde falde
 en mere jevn Udbetaling maanedlig. (Muntzheb).
 Ja, det ærede Medlem har sagt mig det under-
 haanden, men jeg antager dog nok, at man vil
 være i Stand til at foretage Udregningen, og jeg
 vil derfor finde det rigtigt at blive staaende ved
 den runde Sum af 5,000 Kr., som kommer den
 Pension meget nær, der er foreslaaet af den høit-
 ærede Justitsminister. Det ærede Medlem har
 ogsaa stillet et andet Forslag om, at Noget skulde
 udgaa af Titlen. Han har jo vistnok meget stor
 Stræf for disse lange Titler, og jeg for mit Bed-
 kommende har ikke Noget mod at stemme for det
 Forslag, især naar det ærede Medlem saa til
 Gjengjæld kunde bekvemme sig til at stemme for
 mit Forslag.

Lauber: Naar jeg har tilladt mig at
 stille et Forslag om, at i Lovens Text „ $\frac{3}{4}$ “
 skulde rettes til „ $\frac{2}{3}$ “, er det i ingen Henseende,
 fordi jeg ikke i ligesaa høi Grad som det ærede
 Medlem anser den paagjældende aaffædigede
 Embedsmands Fortjenester, men det er, fordi jeg
 mener, at man i det Hele taget ikke bør gaa ud
 over det Maximum, der er fastsat ved selve Pensi-
 onsloven, ikke engang, naar der er Tale om extra-
 ordinære Pensionsforhøielser. En Pension af $\frac{2}{3}$
 af den Pensionsindtægt, som ligger til Grund for
 Beregningen, er jo det Høieste, der gives en Of-
 ficer eller en anden Embedsmand, der bliver lem-
 læstet, der har tilsat Helbred og Førlighed i Sta-
 tens Tjeneste, og jeg kan ikke antage, at man,
 naar ikke aldeles extraordinære Omstændigheder
 foreligge, hvilket jo dog ikke kan siges at være
 Tilfældet her, paa nogen Maade bør gaa ud over
 et saadant Maximum. Jeg finder saa meget
 mindre Anledning dertil, som jo dette Thing tid-
 ligere har tilkjendegivet, at det anser de Maxima,
 som nu gjælde, for at være for høie, og har væ-
 ret tilbøjeligt til at nedsette saavel det proportio-
 nale Maximum, som er tilkjendegivet ved $\frac{2}{3}$ som
 det absolute Maximum af Pensionerne. Jeg maa
 udtrykkelig fremhæve, at ved mit Forslag vil der
 fremkomme en Forhøielse af den Pension, som
 efter Loven tilkommer den paagjældende Mand,
 og det bliver omtrent en halvt saa stor Forhøielse,
 saavidt jeg kan skjønne, som den, den ærede Mi-
 nister har foreslaaet. Ganske npiagtigt kan jeg
 ikke udregne det, i alt Fald ikke uden en indirekte